

«Hi ha persones que tenen el rol de l'etern candidat»

ENTREVISTA. Una estona abans de la segona funció³ de **Marits Mullers** al teatre Kursaal conversem amb un dels seus actors: **Lluís Villanueva**.

L'actor és conegut pels seus papers a diferents sèries, però, principalment, l'associem amb el **Ramon de Plats Bruts** o el **Martí de La Riera**.

Amb l'actor conversem de la seva trajectòria, de la professió i d'un dels papers que interpreta ara a l'obra que està en gira arreu de Catalunya: **Marits i Mullers**.

À À À

Per què, actor, Lluís?

En el meu cas és vocacional, per tant, és difícil d'explicar. A mi, el què em va passar és que els 14 o 15 anys anava a teatre i feia teatre a l'escola i és, a partir d'aquell moment, quan vaig decidir i dir a la família que el què volia ser era actor.

I què consideres un bon actor?

Un bon actor... Un bon actor és algú que té el do de la comunicació, de transmetre un text i que executa bé la seva feina. És a dir, actuar té dues vessants: d'una banda, la vessant artística, el cantó en què sóc capaç d'explicar-te una història i te la creus. I, d'altra banda, el compromís de la professió per estar disponible a l'hora i quan calgui sortir actuar fer-ho, i fer-ho bé.

La teva trajectòria ha estat marcada per diferents papers a diferents mitjans: teatre, cinema i televisió. De tots 3, amb quin estàs més còmode?

El teatre és el mitjà que més m'agrada, i amb diferència! El motiu és només un: la comunicació en directe.

Tot i això, també m'agrada molt la televisió, un mitjà completament diferent. Graves i es va guardant fins al dia de la projecció. Cal dir que tant en el cinema i la televisió depens més de la tècnica, on si estàs en mans d'un bon tècnic, d'un bon productor i d'un bon director el producte suma. En canvi, el teatre és més arriscat, i és aquest fet el què el fa un mitjà únic.

Lluís, una de les sèries que la gent et recorda i et deu associar sempre és Plats Bruts.

Creus que treballar en la televisió ajuda a créixer professionalment?

Sí. Realment és el mitjà més fàcil per donar-te a conèixer i on la gent t'associa a un personatge o un altre, com és el cas del Ramon de Plats Bruts. I també és un mitjà on, no només el públic i té un paper important, sinó altres directors.

I com recordes aquella època, interpretant el Ramon...

Primer, vaig descobrir un nou mitjà, fins aleshores desconegut professionalment: la televisió. I, d'altra banda, la comèdia, un dels gèneres que més m'agrada. I tot junt (comèdia i treballar per primer cop a la televisió) ha fet que recordi aquella etapa com una de les més nostàlgiques de la meva trajectòria com a actor.

MARITS I MULLERS, ALEX RIGOLA

El text de Rigola està basat amb la pel·lícula *Husbands and Wives* de Woody Allen. A l'hora de crear el teu personatge, vas veure'n la versió cinematogràfica?

Si hi ha pel·lícula, sempre ho miro. Alguns actors ho detesten; a mi, el contrari, m'encanta per veure el què ha fet l'altre actor i oblidar-ho. Per exemple, amb *Marits i Mullers* em va servir per veure com ho feia l'actor (Liam Nesson), per agafar alguna idea i per veure si puc enxampar algun detall o alguna petita pista que em pugui ajudar a crear el meu personatge, però mai copiar-lo o interpretar-lo igual, a més, és impossible. Cadascú és com és.

Rigola, abans d'estrenar l'obra a Barcelona, la va portar a Madrid. La vas poder veure?

No. No vaig poder per tema professional. Però l'hauria vist sense cap problema, tot i saber que després seria jo qui interpretaria el rol d'aquella persona.

No deixa de ser curiós i diferent que a l'obra no canviu de nom, sinó que el Lluís és el Lluís...

Sí, això ha estat una decisió del director (Àlex Rigola). La seva idea era que el públic no es pensi que el què està veient són personatges, sinó que ets tu mateix. Amb això el director volia obtenir dues coses: d'una banda, que nosaltres (els actors) ens oblidem de què estem fent personatges i que el públic ens vegi com una persona més, no com un actor.

I com és el Lluís (de *Marits i Mullers*)?

El meu personatge és d'aquests que apareixen quan algú se separa i, per tant, és un candidat a tenir parella. El Lluís (de *Marits i Mullers*) és un company de feina de la Mònica, però que, de sobte ella el comença a mirar com a alguna cosa més que un simple company... I passa a ser un candidat. Ell està allà convidant-la a sopar, al teatre... Passa a ser un candidat i una persona qui mostra un interès per tu. És un personatge que mai ha tingut parella estable, sinó que ha anat de flor en flor... Mai ha lligat amb una parella estable.

El Lluís és l'etern candidat. A la vida real, hi ha persones que estan molt bé com a candidats, però com a parelles són molt dolentes... Però són bons "novios"... El Lluís vindria a ser alguna cosa així; el de la vida real, no, és completament diferent! (*Riu*)

A l'obra, treballes amb una vella companya teva d'escena, Mònica Glaenzel, és el primer cop que treballeu junts després d'acabar la sèrie?

Sí, ha estat un plaer trobar-nos a retrobar. La Mònica i jo ens coneixem de fa anys, i tornar-nos a retrobar amb velles amistats sempre és bonic. Amb la Mònica sempre m'he entès molt bé. Per exemple, a l'obra, conèixer a la Mònica i haver treballat prèviament amb ella ha estat un punt a favor.

***Marits i Mullers* parla de la relació d'una parella i la separació d'una altra. Creus que és una obra per anar-hi amb parella?**

L'obra et pot ajudar a solucionar problemes o aclarir-ne, si més no. Sí, crec que personalment és una obra per anar amb parella i per anar sol també. És una obra adreçada a tot tipus de persones: alguns si sentiran identificats; els altres coneixeran el que passa després del "y fueron felices para siempre..." que s'ha acabat demostrant que no sempre és així, o sí, però "fueron felices, sí, pero con pequeños matices..." (*riu*); i els solters descobriran si és tan bonic com sembla tenir parella.

En moltes entrevistes, Woody Allen diu que aquest és dels seus millors textos cinematogràfics. A títol personal, com ha estat treballar amb un text d'aquestes característiques?

A mi, d'entrada, la comèdia ja m'agrada, i m'agrada molt. La comèdia d'aquest to tan naturalista, que et fa riure de les coses quotidianes... A més a més, és un tema de parelles; un tema comú que tothom hi entén molt i tothom en sap.

Per exemple, recordo que acabades les funcions dones grans se t'acosten i t'expliquen que el

què passa l'obra ho han viscut: infidelitats, enganys, discussions de parella... Amb això m'he acabat adonant que expliques una història comuna i que hom entén.

Molts dels textos d'Allen estan plens de psicoteràpia. Creus que, en aquest cas, els vostres psicoterapeutes són el públic?

Marits i Mullers és una obra de contacte directe. El text i l'autor el què pretén aconseguir és explicar uns fets amb primera persona. Al teatre, però, és complicat sempre arribar a tot el públic. Per exemple, aquí, al Kursaal, arribar a 800 persones és complicat... Però a Barcelona, era més fàcil, doncs a sala érem 200 persones, màxim. Tot i això, ens hem d'adaptar als teatres que anem... I que més bonic que, amb els temps que corren, veure un teatre de 800 persones ple!